

סמינר אלומות

ינואר 2021 | שבט תשפ"א

ט"ו בשבט הגיע, ועימו סמינר ינואר

כשאהרן אשמן חיבר את השיר, הוא לא העלה בדעתו כי ביום מן הימים ישבו להם אנשים ונשים יחד סביב הזים-Zoom-Zoom, שלושה ימים בחודש שבט.

ואיזה שלושה ימים היו לנו. צחקנו בכינו שרנו התווכחנו רטנו ביקרנו התחברנו שיחקנו הקשבנו שאלנו כתבנו הקראנו סיפרנו התעמלנו יצאנו חזרנו נרגענו שיבחנו התעלינו (שכחנו משהו?)

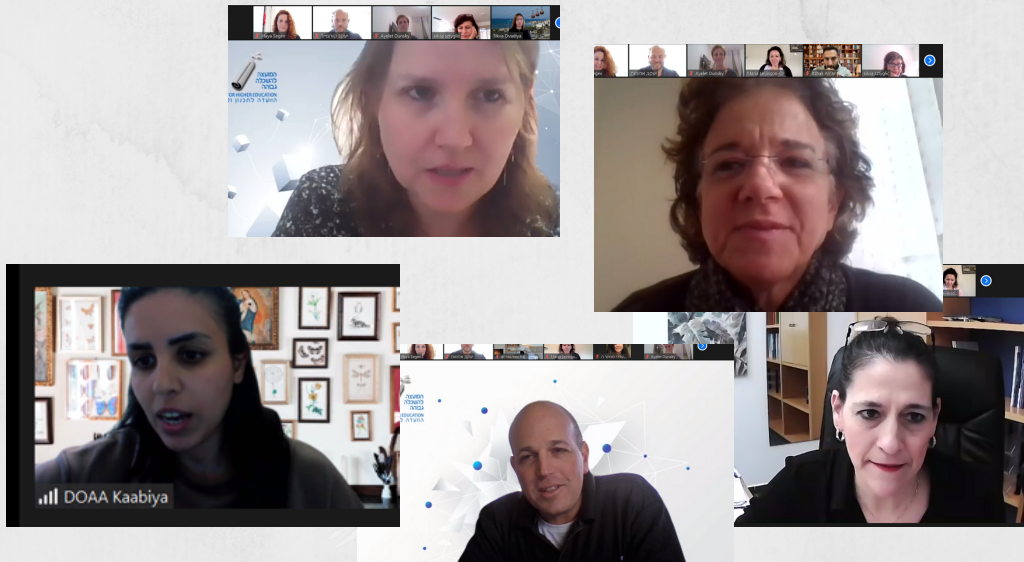
זים-זום-זום, אָבִיב הַגִּיעַ,
כָּל הַיָּשׁוּן מִקִּיץ.
חֵישׁ נִצָּא מִן הַפִּוֶּרֶת
וְנִשְׁתֶּה צוֹף מִיץ.

ט"ו בַּשֶּׁבֶט, עָבַר הַחֶרֶף
וְלִקְרָא בָּא קֵץ.
ט"ו בַּשֶּׁבֶט, הַיּוֹם יִגִּילוּ
פָּרַח-חַן וְעֵץ.

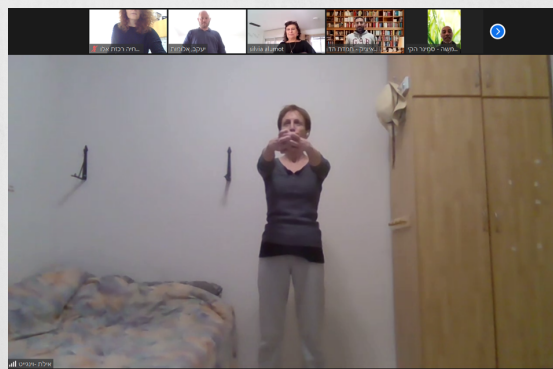
זים-זום-זום, שָׁנָה טוֹבָה,
הַיּוֹם יוֹם רֵאשׁ הַשָּׁנָה,
תָּאנָה, תְּנִי מִיץ מְעֵט,
לְכָבוֹד הַחֶג מְנָה
(אהרן אשמן)

היום הראשון היה העמוס מכולם ועסק כולו בהיכרות מעמיקה עם מל"ג-ות"ת. שמענו סקירה ראשונית ממריה (עמיתה בתוכנית) ובתיה (בוגרת מחזור א' של אלומות) על המבנה הארגוני של המל"ג- ות"ת.

לאחריהן שמענו סקירה ממיכל נוימן מ"מ מנכ"ל מל"ג-ות"ת על הממשק בין הממשלה למל"ג, על מודל התפוקות, ועל המהפך במספר הלומדים במכללות. יניב כהן שבתאי סמנכ"ל תקצוב, הרחיב את היריעה על נושא התפוקות ופרש בפנינו את השיטות השונות בתקצוב האוניברסיטאות והמכללות. ורדה בן שאול, סמנכ"ל הערכת איכות, הוסיפה והציגה בפני העמיתים את המטרות החדשות שהמל"ג אימץ לעצמו החל משנת 2016 בכל הקשור להערכת איכות. מטרות כדוגמת: שיפור מתמיד בהוראה, קידום תרבות של איכות, פיתוח מנגנוני בקרת איכות פנים מוסדיים, יצור נתונים והנחלה והפצה של סטנדרטים בינלאומיים. לאחר הפסקת צהריים קצרה, פגשנו את חווה אבישי מהאגף לתכנון. חווה הדגישה בפנינו את חשיבות התכנון ואת הקשר ההדוק של האגף עם הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה. רונן קוטין הציג בפנינו את המגמות העכשוויות בשילוב החרדים בהשכלה הגבוהה ודועא כאביה השלימה את התמונה בסקירה של האתגרים והמגמות העכשוויות בהנגשת האקדמיה לאוכלוסייה הערבית.

בין לבין איילת שלנו דאגה שהישיבה הממושכת מול המסך לא תגרום לקריסה מוחלטת של הגוף, והפעילה את כולנו בפעילות ספורטיבית קלילה ומגוונת עם הרבה מושגים מעולם הפיזיולוגיה שאף אחד מאיתנו לא הבין.

לקראת סוף היום צללנו פנימה אל תוך נבכי נפשנו בסדנת "ספוקן וורד" של האומן **אסף שנהב**. אסף פתח בבלדה למערכת החינוך, ומילים כדוגמת - "מה זה המבחנים האלו, מה הם כל כך בוחנים, מה זה אומר לשבת שלושה ימים בכל הכוח לדחוף לעצמך אל תוך המוח חומר שאתה עומד לשכוח 90% ממנו בעוד פחות משבוע, למען מי למען מה למה החומר הזה" - כמעט ואיימו לנפץ את המסכים שלנו.

ואחר כך,

אחר כך

כולנו צללנו פנימה את תוך עצמנו

וכתבנו

מילים למנגינות שעוד לא הומצאו

וכולם

התגעגעו למישהו

או למשהו

התגעגעו

לצאת

לבלות

לטייל

ויש

שסיפרו על עצמם משהו שאף אחד לא הכיר

ואף

אחד עדיין לא יודע

והכל

היה כל כך מרגש

מאוד

ונגמר

היום

את היום השני הקדשנו לבחינה מעמיקה של דו"ח ודמני-ענבר. שמענו את הרצאתו של פרופ' שרגא פישרמן על חשיבות תפקיד המחנך ועל האבולוציה ולא הרבולוציה שהוא מזהה בדו"ח. אחריו שמענו את נח גרינפלד שעמד בהרצאתו על מספר היבטים כדוגמת הפער שיש בין ההכשרה לבתי הספר היסודי לבין בית הספר התיכון. הוא הציע לכל מכללה לאמץ "צבע מכללתי" שבו יבואו לידי ביטוי "הערכים המכללתיים המקומיים של כל מכללה". הוא המשיך בהתייחסות לשאלת דמותו של המורה וחתם את הרצאתו באמירה כי "הציר המרכזי של כל מכללה הוא סביב ההתנסות הקלינית". ואז התחלקנו לקבוצות והתחלנו לחלום. וחלמנו על המכללות שהיינו רוצים שיקומו ועל המכללות שהיינו רוצים לנהל. ומה ראוי לעשות ואיך כדאי לעשות ומה רצוי לשלב בהן. בקיצור: סדנה של חלומות.

איברהים נאססרה מרהט פרש בפנינו את סיפור חייו. מרועה צאן בגבעות של קרית גת ועד ליזם מצליח במגזר הבדואי. איברהים פעל במספר מישורים על מנת לקדם את מקצועות ה-STEM בפזורה הבדואית בדרום. הוא סיים את הרצאתו לא לפני שהדגיש בפנינו עד כמה חשוב התכנון המקדים בטרם היציאה לביצוע.

סוף היום הביא עימו הצגה של החלומות שפותחו בפורום הקבוצתי בפני אורחים שונים מהמל"ג ומשרד החינוך.

ביום השלישי עסקנו בניהול אקדמי. פתחנו את הבוקר בסיפור ישראלי ולאחר מכן שמענו את סיפורה של **אפנאן** (עמיתה בתוכנית) שהתייחס לדילמות ולאתגרים של מרצה ערביה במכללת דוד ילין בירושלים. לאחר הפסקת הצהריים חווינו שני תרחישים סימולטיביים יחד עם מנהלת מרכז הידע למרכזי סימולציה, **טלי חגשורי**. התרחיש הראשון עסק בשיחה בין איש צוות לנשיא מכללה בנושא קידום מתווה ודמני-ענבר במכללה, והתרחיש השני עסק, בשיחה בין נשיא למרצה בנושא טעון במיוחד שהתייחס להזנת מרצה מתפקידו כמרצה במכללה. למדנו על תקשורת מיטבית ועל מערכת הגומלין שבין אסרטיביות לבין רגישות.

לאחר מכן עברנו לעסוק בסדנה שעניינה הובלת שינוי עם **שימרת ברדה**. שימרת פרשה בפנינו מודלים שונים להובלת שינוי ומודלים שונים לאבחון מערכות הזקקות לשינוי. עסקנו בשינויים ממעלה ראשונה ושינויים ממעלה שניה, ואחר כך גם הזדמן לנו ליישם את כל זאת בחלוקה לחדרים והצגת סיפור של שינוי.

ואז...

ואז הגענו לסוף (או כמעט לסוף). האומן אבי ריינשטיין אילתר שיר ממילים ש"זרקנו" לו על תכנית אלומות. ואפילו יצא לו שיר מקסים.

ואם קשה לכם. ואם עצוב לכם. תמיד אפשר לשיר בקצב:

להיות עמית באלומות

זה אומר

שאני אוהב את הארץ שלי

את האנשים

אני אכפתי

יש לי חזון

להיות עמית באלומות...

סיימנו את היום בברכות ותובנות, וכולנו כבר מחכים למפגש הבא, שיתקיים, אם המספרים ירדו ואם הסגרים יוסרו, פנים אל פנים איפשהו בארץ המדהימה שלנו. היו שלום.

כתב: עמית אלומות ד"ר איציק עמר

עמיתים כותבים בפייסבוק על הסמינר

[לינק לפוסט שכתבה יולי חרמצי'נקו](#)

[לינק לפוסט שכתבה הזס ברודי](#)